

Dolina Drwęcy to obszar ochrony siedlisk. Do zagrożeń obszaru zalicza się zanieczyszczenia wód, zmianę stosunków wodnych, zaniechanie użytkowania rolniczego terenu i niekontrolowaną turystykę i kłusownictwo.

Należy zauważyć, iż ze względu na lokalizację na obszarze Natura 2000, jakakolwiek inwestycja może wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000.

Wyznaczanie szlaku turystycznego wraz z niezbędną infrastrukturą na obszarze rezerwatu należy do kompetencji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Wykorzystywanie miejsc przystaniowych, z uwagi na termin migracji ryb dwuśrodowiskowych, będących celem ochrony rezerwatu „Rzeka Drwęca” oraz migrację i rozpoczęcie sezonu lęgowego przez gatunki ptaków, będące celem obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 powinno być czasowo ograniczone (termin udostępnienia od 1 maja do 30 września).

➤ **Walory kulturowe, w tym obiekty o szczególnej wartości kulturowej**

Wśród miejsc cieszących się ogromnym zainteresowaniem i zlokalizowanych w rejonie analizowanego obszaru jest średniowieczny zespół miejski Torunia, który został wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO. W skład zespołu miejskiego wchodzi Stare Miasto, Nowe Miasto i ruiny zamku krzyżackiego, strefa fortyfikacji średniowiecznych z XIII-XVI w. oraz nowożytnych od XVII do XIX w., a także zespoły koszarowe i zespoły XIX-wiecznych kamienic.

Struga Toruńska początkowo uchodziła wyłącznie do Drwęcy. Od XIII w. ciek był poddawany zabiegom hydrotechnicznym. Struga Toruńska napędzała miejskie młyny, zasilając w wodę browary i napętniając fosę. Struga rozdziela się na dwie części, tj. Strugę Lubicką oraz Strugę Toruńską, gdzie dopływa do stawu Kaszownik, a następnie rozdziela się na dwa kanały, które uchodzą do Wisły w rejonie Zamku Krzyżackiego oraz w rejonie Placu Rapackiego. Na terenie Starego Miasta można zobaczyć fragment koryta Strugi Toruńskiej przy ul. Przedzamcze oraz w specjalnie przygotowanym „oknie” w podłodze lokalu gastronomicznego „Pierogarnia” przy ul. Most Pauliński. Struga Toruńska przepływa m. in. przez osiedle Mokre, gdzie jej wody były wykorzystywane przez zakłady przemysłowe (młyn parowy Leopolda Rychtera z XIX w. i Spirytusownię Towarzystwa Akcyjnego H. A. Winkelhausen z XIX w. obecnie „Polmos”) – struga była dla nich źródłem wody i kanałem odpływu ścieków. Ciek ten trafia do stawu miejskiego „Kaszownik”, który w okresie średniowiecza był podzielony na dwa stawy, tj. Górny i Dolny. Były to zbiorniki sztuczne i zostały utworzone w celu zapewnienia zapasu wód do szybkiego napętniania fos. Nad zbiornikami usytuowany był miejski ośrodek gospodarczy, który kontrolowany był do 1454 r. przez Krzyżaków. Funkcjonował tam młyn kaszowy (przebudowany na początku XVI w. na młyn prochowy). Należy zauważyć, że Struga Toruńska biegnie również poza granicami Torunia, m. in. przez Grębocin, gdzie znajduje się średniowieczny kościół założony przez Krzyżaków, w którym obecnie mieści się Muzeum Piśmiennictwa i Drukarstwa.

Rzeka Drwęca związana jest nieodłącznie z historią Torunia, bowiem w średniowieczu stanowiła rodzaj naturalnej granicy pomiędzy Polską a Państwem Krzyżackim.